

Đề bài:

*Vẻ đẹp bình dị,
thôn dã của
quê hương em.*

Bài làm

Tôi đã được đi tham quan nhiều cảnh đẹp của đất nước: Hồ Gươm, động Phong Nha, Vịnh Hạ Long, biển Sầm Sơn, Đồ Sơn... mỗi nơi đều mang nét đẹp riêng của chúng. Nhưng bất chợt một ngày trong trẻo, tôi nhận ra rằng nơi đẹp nhất vẫn là làng quê thân yêu bình dị của mình.

Quê tôi đẹp lắm! Khi bình minh lên, mọi người thức dậy chuẩn bị đi làm. Trời mới tờ mờ sáng, sương giăng giăng như một tấm khăn voan mỏng quấn quanh khu vườn. Bây giờ, mọi vật hiện lên mờ mờ ảo ảo như còn đang chìm trong màn sương dày đặc. Mấy con gà trống trong xóm thi nhau cất lên những tiếng gay lanh lảnh. Rạng đông hừng sáng...

Mặt trời lên cao dần, chiếu những ánh nắng rực rỡ xuống cánh đồng, làm cho cánh đồng đã vàng nay lại càng vàng thêm, một màu vàng trù phú. Lúc này đang vào vụ gặt. Cả cánh đồng như một tấm thảm vàng rực được dệt nên nhờ những bông lúa chín. Mùa vàng của nắng, của lúa làm sáng lên cả một vùng quê thanh bình. Trời đã dần đứng bóng nhưng mọi người vẫn đang làm việc. Tiếng cắt lúa soàn soạt, tiếng máy tuốt rào rào xen lẫn tiếng cười nói rộn rã. Từng bó lúa được chất lên xe trở về sân kho hợp tác xã. Trên khuôn mặt ai ai cũng lấp ló nụ cười nhưng trên môi lại nở một nụ cười. Vì vụ lúa năm nay bội thu. Từng đàn chim sẻ sà xuống cánh đồng, nhặt những hạt lúa vàng óng còn sót lại.

Gần trưa, mặt trời đã lên cao, chiếu ánh nắng gay gắt xuống cánh đồng. Trên con đường làng, râm ran tiếng nói chuyện vui vẻ. Các anh chị thanh niên cười đùa cùng đẩy xe lúa về hợp tác xã để xay. Những hạt thóc vàng óng thi nhau đua rơi như mưa sao. Mấy chú gà con lông vàng óng mượt cũng lần lần quanh đồng thóc để kiếm ăn cùng gà mẹ. Tiếng ù ù của máy xay, tiếng nói chuyện râm ran, tiếng riu rít của đàn gà con, tất cả đều mang một vẻ êm đềm.

Chiều về, tôi cùng đám trẻ con trong làng dắt trâu đi chăn. Đường làng trải đầy rom, vàng xuộm. Gió hiu hiu thổi mang hơi oi bức của mùa hè. Dòng sông cùng bờ đê và những dòng mương chảy hiền hòa ôm lấy cánh đồng vàng. Dòng sông trong vắt, đến nỗi có thể nhìn thấy từng đàn cá tung tăng bơi lội. Dưới ánh nắng chiều hè, nước sông lấp lánh như dát bạc. Hai bên bờ, những hàng tre xanh mượt rủ lá, soi bóng dưới lòng sông như những cô gái chiều chiều ra sông chải tóc. Kế bên những hàng tre là những thảm xanh tươi. Tôi thả trâu ra để chúng ăn tự do rồi ngồi trên đám cỏ xanh nhìn trời. Bầu trời hôm nay đẹp thật, trong xanh và cao vút. Từng đám mây trắng mỏng, nhẹ nhàng trôi trên nền trời xanh lục. Có cánh diều bay lưng trời với đủ màu sắc khác nhau. Sáo kêu vi vu vang khắp trời khúc nhạc đồng quê.

Hoàng hôn xuống, tôi dắt trâu đi về trong hình mặt trời đang căng tròn đỏ rực...

Tối đến cũng là lúc mọi người nghỉ ngơi sau một ngày làm việc mệt mỏi và sum họp bên mâm cơm gia đình. Bây giờ, gà đã vào chuồng hết, tiếng ồn

ào của buổi trưa cũng lui dần, nhường cho sự yên tĩnh của buổi đêm. Ve kêu râm ran, gió thổi vi vu, lá cây xào xạc hòa quyện vào ánh trăng vàng tròn vành vạnh, trông đẹp như một bức tranh thủy mặc. Rồi gà lại gáy, rồi một ngày mới lại bắt đầu...

Tôi yêu làng quê mình chính bởi sự giản dị và yên bình như thế. Làng quê cùng gia đình thân yêu sẽ mãi là điểm tựa nâng đỡ tâm hồn tôi trong mỗi bước đường đời.